

Comencem l'entrevista amb un ambient distès, fent un beure a baix de casa seva, ja que conec la Corina des de fa molt de temps i sempre hem tingut un tracte molt amigable.

Primer de tot li explico en català el perquè d'aquesta enquesta i què faré després amb ella. La veig amb interès i predisposició.

La Corina és una noia nascuda a Romania però amb nacionalitat hongaresa ja que quan es va casar amb en Willy va canviar la seva nacionalitat, no vaig veure oportú preguntar-li el perquè del canvi ja que és una cosa personal i aquest no era el tema de l'entrevista.

La Corina va arribar a Catalunya amb el seu marit i els seus dos fills l'any 2003, just un any abans del Pla per la llengua i la Cohesió Social. Aleshores el seu fill tenia tretze anys i la filla vuit.

A la seva arribada van anar a viure a Hospitalet de Llobregat, ja que allà era on tenien família però ràpidament es van instal·lar a Sant Llorenç d'Hortons, una petita població d'uns 1.685 habitants que pertany a la comarca del Alt Penedès.

La Corina parlava amb els seus avis i amb els seus pares en romanès. Amb els seus fills i el seu marit tan parlen castellà com romanès i en Willy parla hongarès amb els seus fills.

Sobre la informació prèvia quan estaven al seu país d'origen no sabien que Catalunya tenia un grau d'autonomia política important, ni que tenia llengua pròpia i és clar no tenia coneixement de llengua catalana.

Des del Ajuntament de Sant Llorenç els van informar sobre les llengües que es parlen a Catalunya i d'on es podia aprendre català i castellà, també els van explicar quina és la llengua vehicular del nostre sistema educatiu.

En general a l'escola els van fer una bona acollida però cap professor parlava la seva llengua, sí que varen tenir un traductor, però amb comenta amb un petit somriure que aquest parlava menys castellà que ella. Tampoc cap pare ni veí en parlaven de romanès ni hongarès.

Quan els nens van estar escolaritzats els hi van fer un test i com aleshores no hi havia el Pla LIC van anar directament a l'aula ordinària. Els nens no van rebre cap tipus de suport adicional de cap centre. Si haguessin arribat quan es va establir el Pla LIC, aquests nens haguessin compaginat aula d'acollida amb l'aula ordinària i haguessin tingut un tracte d'atenció personalitzada.

La valoració que fa ella de la seva integració a Catalunya és molt bona, van anar a parar a un poble amb bona gent i disposats a ajudar-los.

Del seu aprenentatge de català em diu que és acceptable i que és bó sobre l'aprenentatge del castellà.

Els seus fills es van integrar positivament a l'escola, però sí que és cert que el nen gran, que quan va arribar a Catalunya tenia 13 anys va repetir curs per poder fer una millor assimilació de tots els continguts, la nena amb vuit anys va seguir els cursos següents sense cap tipus de problema. Pot ser que per aquesta raó, no s'els informés de l'existència de les aules d'acollida, però hi tenien tot el dret a utilitzar-la ja que només feia un any que residien a Sant Llorenç.

Cal dir que tots dos van anar després a l'institut i ara la nena, que també es diu Corina com la mare, ha començat la carrera de Turisme, tal i com també fa el seu germà.

La integració lingüística dels nens va ser molt bona, tot i que com he comentat abans no van tenir cap suport adicional per part de les institucions.

Finalment em comenta que tan el català com el castellà són llengües útils i necessàries per viure a Catalunya.

Acabem l'entrevista amb una forta abraçada i m'invita a pujar a casa seva ja que al menjador tenen un gran mapa hongar-romanès, així em pot explicar de primera mà quina és la població hongaresa que pertany a Romania i el perquè se senten identificats amb els temes polítics de Catalunya.